

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 43/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас.

Констатујемо да су данас присутни:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић

Браниоци за оптужене којима се суди у одсуству у овом раздвојеном поступку:

За Ајдари Фазлију Марко Миловић, за кога се јавља Небојша Авлијаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Затим Реџепа Алија, за њега Говедарица Немања који није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко мења Говедарицу?

Адвокат Константиновић га мења данас. Затим Шаћири Шафир, Бојан Ресавац је ту.

За Шефкет Муслију Мирко Мирковић, затим за Садик Алију Бошковић Анте, кога мења Недић Дејан.

За Идриз Алију адвокат Петровић Владан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га мењате?

АДВ. МИЛОШ ЈОВКОВИЋ: Ја га мењам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Милош Јовковић, затим за Нухију Шемсија адвокат Мирковић Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, ту сте?

И за Халими Рамадана Константиновић Милорад.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Ја се извињавам, ако будемо радили после паузе мењаће ме колега Недић Дејан јер морам због других обавеза да изађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Захваљујем.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Судија, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Такође после паузе ако будемо имали паузу мењаће ме колега Недић. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За данас смо позвали оштећене Илић Слађану, Ђорђевић Жарка, Методијевић Добривоја, Антић Станицу, Јацић Драгана и Станковић Драгана. Сви су дошли осим Илић Слађане, за коју немамо информације за сада бар шта је са њом, видећу да ли има наша Служба за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима. И сада да позовемо Методијевић Добривоја, обзиром да он долази из Ћуприје. Да ли можете Методијевић Добривоја да позовете.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ

Добар дан, Методијевић Добривоје?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спустићемо Вам само мало микрофон. Господине Методијевићу позвали смо Вас данас као сведока оштећеног, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, немојте ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је једно упозорење које се даје свим сведоцима и сада ћу Вас замолити да нам дате Ваше личне податке, рећи ћете нам како се зове Ваш отац?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Стојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Методијевић, 1946.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Врбовац, Косовска Витина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше пребивалиште је сада у Ћуприји?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Ћуприји, Ђуре Ђаковића бр.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и реците ми Ваше занимање?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви долазите као оштећени због свога сина Методијевић Мирослава је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам можда позната имена која ћу Вам сада прочитати и да ли можда познајете неког од окривљених којима судимо овде у одсуству, Ајдари Фазлија, Алија Реџепа, Шаћир Шаћири, Муслија Шефкет, Садик Алија, Алија Идриз, Нухију Шемси и Халими Рамадан?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Нису ми познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

Упозорен, опоменут након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што будемо разговарали о томе како је Ваш син, шта се догодило са Вашим сином ја Вас молим да положите заклетву ту имате текст, па ћете то прочитати наглас.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, прочитајте наглас.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Хтела сам да Вас питам Ваш син, ми смо већ чули овде од једног оштећеног, је отет 25. јуна?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам испричате шта се догодило, где сте ви тада живели?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Ми смо тада живели кући у Гњилану и око 12 сати позвао га комшија Драган Бабић који је поседовао бутик да му помогне да избаце ствари да не би Шиптари разбили и украли, а у том бутику је радила Шиптарка звала се Шеида. Син је отишао са сином од овог Драгана Бабића јер били смо комшије и другови су били, да помогне и око 12,30 пошао сам да видим, закаснио је, да видим шта је са њим, врата су била закључана и ја сам одмах посумњао да ту десило се нешто. Пошао сам кући и у граду сам срео ту продавачицу која ми је рекла «чика Добривоје, Микета су киндаповали, то су двојица, оба су се звали Скендери, а једног су звали Билдер Скендер, а други је био Скендер Бандит звани, одвели су га у црвеном «голфу» боја труле вишње у Интернату» и ја сам одмах похитао, отишао тамо у СУП где су били Американци, пријавио то, и онај Американац ми каже «а шта су радили ваши», када сам ја пријавио то. И «ми не можемо да идемо да вам помогнемо јер нама треба да би отишли тамо 40 војника јер није безбедно

ни за војску, ми ништа не можемо ту». Онда сам ја са комшијом једним, Шукри Сламнику, отишао тамо у то насеље јер он је знао ко је тај Скендер Бандит, то је неки његов рођак био, да потражимо тамо и да би га пустили. Међутим, његови су рекли да је он у Турску, да није ту, и тако вратили смо се кући, обећали су нам да ће око 5 сати бити враћен кући, међутим ништа од тога, до дан данас ништа није било од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До дана данашњега не знате шта се са њима?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не, нашли смо га 2006. пронађен на Мердаре, испоручили су нам га и сахранили смо га у Ћуприји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли тада када је дошло до преузимања тела, да ли сте можда добили неки записник о обдукцији?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вршена обдукција?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Обдукција је извршена и једино само тај, чуди ме што је баш само тај један леш тога дана пронађен и испоручен, они обично испоруче више њих, пронађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је нађено тело?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Нађено је Драгодан гробље, Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гробници Драгодан?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда резултате обдукције?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па не знам, имам то кући, нисам понео, нисам знао да треба то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте могли то да нам пошаљете?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Могу, послаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је та власница тог бутика рекла да се ради о Скендеру Билдеру и Скендер Бандит је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то, је ли Вам она рекла да ли су то неки људи из Гњилана?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Јесу, ја их нисам познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их Ви знате?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Лично их познајем. Тај Скендер «Билдер», њега знам, код њега смо ја и син радили паркет 15 дана, лично познавали смо га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је стар тај човек?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је стар тај човек?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па нема више од 40, до 40 година нема више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време је имао мислите?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: У то време, не мање је имао у то време, мање у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је у то време имао, значи до 30 година је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: До 30, до 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате његово презиме?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па не знам, али нисам се надао да ће ово, ја ћу да се потрудим да вам доставим и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тог Скендера?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: И за једног и за другог, и за ту женску, и за њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихове податке је ли тако, њихова презимена?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да, све ћу да вам пошаљем. То могу да набавим, имам тамо друга, комшију који их познаје, који им зна име и презиме, а у нашем СУП-у исто у Врању имају те податке њихове све комплетно. Има документацију наш СУП у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи та двојица Бандит и Билдер су одговорни за?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Киндаповање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За отмицу је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: За отмицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били у униформама, јесу они били у цивилу?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били у униформама, да ли су они били припадници ОВК или?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па да јесу, јесу, чак и ову женску сам једном видео у униформи после тога, УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: После тога. Месец дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их виђали пре тога, мислим да ли су учествовали у борбама или?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па не знам, не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви те људе који су одговорни за.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Ја сам се два пута срео са тим, једном ишао сам са пијаци и сретнем га мотором стане испред мене и ја сам смрзао сам се, не знам шта ћу сада, могу да ме убију, могу све, стао испред мене и само гледа ме, он мене, ја гледам њега и ништа не могу да му проговорим, само очима хоћу да га питам где је дете. Он је поћутао

једно минут и кренуо мотором, отишао је даље, ја сам отишао кући. Други пут срео сам га два УЧК и он, али су они били, била је овако узбрдица, ја сам ишао највише, а они су пре тога скренули на аутобуску станицу и како је било стакло од продавнице могао сам да видим како је стао и на мене показивао прстом, а да је хтео могао је да ме стигне, да ме стигну како год су хтели, него нису хтели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био тада са оружјем, у униформи?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Тада је био у цивилству, у цивилству је он увек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то Билдер или Бандит?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Овај Билдер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Билдер?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Билдер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте код тог човека стављали паркет?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Код њега смо радили 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је овај други?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: А овај други је био стражар у једном предузећу «16. новембар» Трговинско предузеће, радио као стражар и после тога је отишао овамо у ту организацију њихову која је радила радње које је радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то отишао мислите после по завршетку бомбардовања или пре?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не сећам се. Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је овде везано за те униформе један сведок који је рекао «они су чак и малој деци чим проходају облачили униформе», да ли је можда у том смислу и та радница у бутику имала униформу из тих неких тада помодно патриотских разлога?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па не, тај бутик је обичан бутик био, мој комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете да је чак и она била у униформи, па Вас зато питам?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па она је после тога била у униформи, после тога, после месец дана сам је видео у униформи, значи радила је за УЧК, можда је то намештено, можда шта знам шта све рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли се још нешто догађало у Интернату, и да ли сте чули још за нешто?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Чули смо једне ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тамо било и јел сте се распитивали?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Чули смо две женске које су биле тамо и претучене и пуштене су и пешке су ишле до Бујановца. И оне су испричале тамо причу како су видјеле мог сина тамо и да им он

само рекао када је ушао где су оне биле, рекао је само је руком рекао овако да ће да полуди и у том смислу нешто да нема спаса и тако. И оне су отишле, он је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали неки контакт са тим женама?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су неком другом оне причале?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Другом су оне причале и тако да ми је он пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај други када Вам је причао о тим женама, да ли је он рекао да су те жене заробљене пре Вашег сина или када и Ваш син?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да Ви знате да је Ваш син отет 25. јуна и када су оне, хоћете да ми кажете оне су значи?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам у које време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуштене пре њега је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам да ли су оне пре или после, али те ноћи су заједно били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те ноћи 25. су били заједно?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да, 25. су били ту са њим у истој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда знате како се зову те жене?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Оне су биле конобарице неке из Србије, тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конобарице из Србије?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Конобарице су биле које су радиле на Косову тамо и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми везано за Ваш, имате одштетни захтев је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате одштетни захтев, да ли ћете остваривати неку накнаду штете, да ли се придружујете кривичном гоњењу у том смислу што сматрате да неко треба да одговара за то што се Вама десило?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Ја би се придружио гоњењу иначе друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам за сада ја имала да Вас питам, сада по закону прво Вас испитује тужилац, а затим браниоци оптужених.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Само ћемо да констатујемо да је за време док сте Ви излагали и давали свој исказ, ушао и на претрес приступио Немања Говедарица, бранилац Алије Реџеџија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако. Е сада је заменик тужиоца за ратне злочине, изволите да ли имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате које је висине био Ваш син?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је висок био Ваш син?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па 175 можда, вишљи је био од мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви заједно живели у истом стану колико сам ја разумео?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па тај једини сам, заједно, како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Где се налази тај стан у односу на рецим споменик Цара Лазара?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Он се налази код поште, преко пута поште у Гњилану, бутик тај, а кућа наша је била између две фабрике до самог гробља између Дуванског комбината и Текстилног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате када је срушен споменик Цару Лазару у Гњилану?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам, не сећам се датума, а био сам ту када је рушен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било пре него што је Ваш син отет?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: После.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После. До када сте Ви остали у Гњилану?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па остали смо до месец дана до пре погрома оног кад је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли браниоци имају питања? Хоћете да ми кажете само колико је Ваш син имао тада година, то Вас нисмо питали?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: 21 годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21. Изволите Господине Ресавац.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Захваљујем. Ја би замолио а то можда можете и ви за господина да предпочите и друга имена из оптужнице, да видимо да ли му је неко познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац каже да вам, дакле ми имамо овде и неке друге оптужене који су у притвору, да вам прочитам и та имена да

видимо да ли можда њих познајете, значи рекли смо овако, имамо Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимом и Фазлију Бурим, да ли познајете?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли сте виђали припаднике ОВК тада у Гњилану, после бомбардовања?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Било је, било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Виђао сам их да, било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате албански?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Знам али грешим, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли разликујете у говору оне Албанце који су ту локални из Гњилана и оне који долазе из неких других, рецимо из Албаније или из Македоније, са југа Србије?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па могу да приметим из Албаније који су баш чисти Албанци, могу да приметим по акценту, могу да их приметим, а иначе ове друге не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Изволите.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми само Ваш стан у односу на солитер онај у Гњилану колико је далеко?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па далеко је од солитера 200 метара, нема више.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли је Вама познато да је у току тих дешавања 1999. године било неких убистава у том солитеру?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Познато ми је да су жену једну убили, Шиптарку, убили.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Шиптарку?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Шиптарку су убили малолетници, нису малолетници, момци неки, Срби.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А на који начин?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па, украли новац су јој узели и убили, због новца.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: И то је једино што Вам је познато у вези солитера?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па ту ми је, познато ми је убили су радио је код мене у фабрици, Текстилној фабрици, је радио везан за столицу и убивен Србин из Жегре, село Жегра, не могу да се сетим како му име беше. Та дешавања ту знам да су се десила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било, тај Србин везан за столицу?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био тај из ваше фабрике убијен?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па када је и мој син отет, у то време је та била хајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да, да. Од 15. до 25. јуна, ту је било највише лов, кога су стигли кога су уватили, уватили и тако.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А за насеље Бела земља да ли знате?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Насеље знам, и ту смо тражили сина, ишли смо чак и ту, ту је и био штаб неки. И ту смо.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли су Вам позната ту нека дешавања шта се дешавало у време?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Е није. То не знам.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ништа, хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Још неко од бранилаца? Нико нема више питања? Не. Да ли знате шта је било у Дому војске бивше? Је ли било нешто, заправо да ли је било нешто?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: У Дому војске ту су се настанили били ови из УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Жена је и тамо била тражила, међутим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То после бомбардовања све причамо?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: После бомбардовања, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници ОВК држали неке као пунктове, као нека контролна места у Гњилану и где је то било?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам, не знам, знам за Дом ЈНА и знам у Интернату је било и у Бела земља насеље, тамо је исто причали су ми да има тамо и тако. Нисам лично био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте можда чули име ко је био главни за ОВК тада у Гњилану? Јесте се распитивали?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте се распитивали па сазнали да су неке две жене виделе нашег сина у Интернату, да ли сте можда чули још неки податак за те две жене, ако су оне биле конобарице па су из Србије, па су тамо радиле, да ли сте можда чули како су оне дошле до Интерната, одакле оне ту у Интернату?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам. Дошле су прво су биле заробљене у селу Малишеву, тамо исто је био неки као затвор, е одатле су пребачене биле у Интернату и не знам даље, а мени је рекао,

нама је рекао човек који је исте те ноћи био тамо, пребивен је и ујутру у 4 сата су га одвели у насеље Поповица код нас тамо кући и тај човек је причао да је видео мог сина исто тамо. И те жене да су биле ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте можда чули где су те жене отете, одакле, како су се оне нашле онда у Малишеву?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па они су их овели тамо прво, па су одатле пребачене биле у Интернат. Највероватније из кафића су узете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту мислите где су радиле?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Где су радиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули још за неке друге жене које су можда отете?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Има их не сећам се, имало их и мушкараца, 12 је било само из Гњилана киндаповано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12 из Гњилана киндаповано. Имамо нека друга имена, нама је један сведок овде оштећени рекао да је њега отео Синан Знељид, је ли Вам познато можда то име?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Није ми познато, ако је био он као возач ту са њима, али ми није он познат, ову двојицу познајем лично и женско, а ове друге када бих видео можда бих познао, али овако по именима не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо неке слике па ћемо Вам дати да погледате, па ћете на тим сликама да нам кажете кога познајете уопште.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Важи.

За овим се оштећеном предаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се слажу браниоци и тужилац да сведок то погледа овако, да не стављамо све слике на документ камеру пошто не ради.

Предају фотоалбуми који се налазе у списима предмета да би означио кога препознаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније ћемо констатовати о којим се фотоалбумима и списковима ради. Тужилац има још нешто да Вас пита, док ми припремимо ове слике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево сад рекли сте да је био још један човек који је био заточен у Интернату и који је видео Вашег сина, да ли знате како се зове тај човек и одакле је он?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Знам да се звао Савић се презивао, како му је име, прошло је доста и заборавио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где је он сада?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Е не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате неки ближи податак из Гњилана, јесте тога Савића знали из Гњилана?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да, да, становао је у том насељу Поповица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли негде радио? Хоћете, има.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се њему десило је ли Вам причао?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Њему, они су га привели и претукли га преко ноћи и вратили га у 4 ујутру кући га оставили испред капије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ког датума ако се сећате? Је ли то истог датума када и Вашег сина?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па исто, исто, ујутру, њега су ујутру одвели кући, 25.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он препознао ко је њега отео?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам, то не знам.

Овај је из Гњилана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Овај је из Гњилана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Овај је из Гњилана кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је из Гњилана човек. Слика 21 прочитајте, дајте списак да видимо ко је то. Значи на слици 21 из фотоалбума који сада гледа оштећени се налази Садик Алија, и Ви за њега кажете он је из Гњилана. Добро.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Виђао сам га у Гњилану кад год би изашао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после бомбардовања?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не могу да се сетим где је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после бомбардовања?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Мислим знам га одавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га одавно?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Одавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим.

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Познат ми је одавно, сретали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био припадник ОВК?

СВЕДОК ОШТ. ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Само знам да га познајем. Има пуно су ми слични некако не могу. Сви су они помало познати, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прегледали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Доста су ми познати али не могу са сигурношћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су међу њима Билдер и Бандит?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту Билдер и Бандит на тим сликама?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Зато што ћу сада да констатујем да је оштећени.

Констатује се да је оштећени прегледао списак односно фотографије које се у списима предмета налазе евидентиране као фотоалбум припадника ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак Билдер чули смо још од једног оштећеног овде у предмету Светозар Антић, је ли познат вама Светозар Антић?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Светозар Антић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био саслушан овде и каже исто био је ту из Гњилана овај вођа групе тзв. Билдер који је исто из Гњилана, он је њега спомиње, знате ли ко је Браними Антић? Он каже да познаје вашег сина и зна шта се вашем сину десило, мислим зна да је убијен.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Антић, Антић? Ако је из села Ливоч, је ли Ливоч село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Антић је из Гњилана.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Из Гњилана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и сада живи исто у Гњилану. Он је чуо за то шта се десило вашем сину и тако.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Знам га сигурно, из Гњилана ако је мора да га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац има још нешто да вас пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте замерити на овом питању, нама је то јасно али ви ако то не кажете онда неће бити јасно у записнику. Ово је питање, зашто нисте питали овог Билдера кад сте га срели на улици шта је са вашим сином?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Нисам имао храбрости, ја сам занемео онда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е само то, опишите нам ту атмосферу ето како је то изгледало у Гњилану?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па општа гужва је била по граду, јурњава, лов на људе и тако и ја сам надао сам се да ће да ме убије, претрнуо сам, шта више, кад знам да се све то дешава у том времену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте на почетку ишли да тражите сина у неком насељу, па сад ја нисам разумео да ли сте ишли до Интерната да тражите сина?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Ишли смо поред Интерната смо прошли али нисмо смели у Интернат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто нисте смели у Интернат?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па увукли би ме и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Каже нам једна сведокиња овде да је у Гњилану у неким случајевима важио следећи сценарио: дођу у куће, станове, заплаше људе онда људи изађу, онда долазе групе жена и деце чак мале потпуно деце, млађег узраста и онда пљачкају све из тих станова, је ли вама тако нешто познато?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро. Имате ви још нешто да кажете? Да ли још неко нешто има да пита? Нема. Ваши трошкови данас за долазак колико износе, да ли је то ово што сте рекли Служби?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су вам трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Па ја сам колима дошао, трошкови, па нема више од 2.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.000,00?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок на име трошкова за данашњи долазак тражи 2.000,00 динара, па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку на терет буџетских средстава исплати 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћете те трошкове да добијете овде у Служби за помоћ и подршку сведоцима и ја бих вас замолила да нам пошаљете те доказе које имате о примопредаји тела.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Да фотокопирам или у оригиналу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да фотокопирасте и записнике о обдукцији.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: То о обдукцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. И имена наравно Билдера и овог другог Бандита.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Све ћу то да спремим и да пошаљем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И те жене чији је то бутик био.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно како смо се договорили. Ето тако, хвала вам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ МЕТОДИЈЕВИЋ: Хвала и вама. Је ли могу да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Можете, да. Позовите сада. Ако ви чекате оштећеног можете наравно, то је ћерка, наравно. Довиђења. Сада да видимо ко је из Лазаревца, Ђорђевић Жарко.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Приђите, можете да седнете, а можете и да стојите, како вам је згодније. Можете да седите. Господин Ђорђевић Жарко, је ли тако?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на нека питања која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сад сам вам рекла упозорење за сведоке које иначе кажемо свим сведоцима, да се и ви мало ту, да не крећемо одмах са тим што ви имате да кажете, а прво да нам кажете ваше личне податке. Значи, сад сам вам рекла да смо вас позвали као сведока, па онда да нам кажете како вам се зове отац и годину када сте рођени?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Отац ми се зове Ђорђевић Стојадин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте рођени?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: 16.07.1957. ја сам рођен у Косовској Витини, село Садовина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Косовској Витини, како село?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Село Садовина, Чер Садовина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, које је ваше занимање?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Електричар, електромонтер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада живите у Лазаревцу?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Сада живим у Лазаревцу у насеље Радничко, Колубара б, Каленић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прочитаћу вам нека имена, рећи ћете ми да ли познајете те људе или не, водимо поступак против Ајдари Фазлије, Алије Рецепија, Шаћир Шаћирија, Муслији Шефкета, Садик Алије, Алије Идриз, Нухију Шемсија, Халими Рамадан?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не познајем ниједног тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Пре него што почнемо да разговарамо о догађајима у време после бомбардовања 1999. године, молим вас да прочитате текст заклетве ту испред вас.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Да устанем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, прочитајте само.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Сада ћемо то да унесемо.

Сведок Ђорђевић Жарко са подацима које је дао о себи, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да вам кажем позвали смо вас због догађаја у Гњилану и околини у лето 1999. године тај период после бомбардовања па да вас питам прво да ли сте чули за термин «оперативна зона Карадак»?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативна зона Кардак, Карадак, ево браниоци ме исправљају, Карадак.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Ја нисам чуо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Која треба да покрива општине Гњилане, Витина, Косовска Каменица, значи те општине, сва та села и то.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Ја нисам чуо то али ја могу само овде пред председника суда, како да се изразим ко је главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред свима нама.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Пред свима вама, ја сам 1999. године био лично сам заробљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то десило?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: 15.јуна ја сам се вратио, 11.јуна је потписан Кумановски споразум и вратио сам се у село. Мислио сам да могу да живим са мојим комшије Албанци, сматрам да нисам учинио никакво злодела и из добре сам породице сви. Никад нисмо нико ни осуђивани, ни зликовци, ни кажњавани, ништа. Имали смо лепо имање тамо, 9 хектара, три домаћинства, али међутим то се десило 15.јуна поподне скроз око шест и нешто, увече кренуо сам ја код ујака у Черки Садови, и тада су у то време је већ био стиго и НАТО и све, тада су моји комшије Албанци који сам знао по неког и ти који су ме киднаповали баш сам их знао прилично добро, јер живео сам и ја 45 година тамо и отац ми тамо се родио '33.године. Међутим то се десило била је нека мала киша, ми кренули код ујака, ујак је избега, исто је то село само што је два километра далеко од моје куће до њихове и ја кренем са сина Милана, имо је 12 и по година Милан, не знам да ли 13, кренемо ми за Садовину да пустимо стоку, ујак је већ отишо у Витини код неких пријатеља, избега, јер ту смо били само Срби, мало куће, већина су Албанци. Међутим ту је била група њихова војска УЧК-а огромна група, био је неки тај џип с који су нас џип ударили, ја сам имо возило «Заставу 101» белу, ту је био обичан пут овај, није асфалт, има шума јели, садовински забран, они су ту приметили нас кад смо скренули и нисмо ни видели да ли су ишли, била је киша, већ мрак иза нас и одједном ударени у десну страну, прво их претуру и пуцали су два метка из аутоматске пушке изнад нас ту, готово претурени, извадени из кола, везали су мене с оне пластичне лисице као каблови, ја сам иначе електричар по струци и изолир широку траку, зато не знам, људи нисам видео и видео сам у позив што овог Фазлија Хајдари, не знам ти људи прво што сте ме питали уопште ниједног. Значи знам ови имам ту списак неки колико се сећам, већ сам заборавио, једанаест година. Кад су ме извадили из кола ја видим ко је, неки учитељ био је Есет, брат му је био Даут, значи он је био учесник киднаповање, онда неки син од Шерифа тамо Фетаху, по име Кемаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кемал?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Кемаљ по име, четворица су били. Онда један од оца Шабани Исак Ајруш, њега сам баш добро познавао, радили смо у исту фирму четири године, ја сам био у млин «Агроморава», сад где је база Бонстил тамо био је млин велик то је економија велика, он је држао продавницу и ја сам у оном моменту док нису ми везали изолир и ово рекао: «нашли сте мени ово да урадите», и од тог момента се губи свако, има још један момак по име га не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ту мештанин или из неког другог краја?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Мештанин, био му је отац, како се звао заборавио сам, време је прошло, он је био инкасент за телевизори раније тамо по селима, не могу се сетим и они нас вежу у кола, мене у њихов џип,

наша кола изваду, сина ми ставу исто вежу у «Заставу» и отерају у засел Врбан и онда је тамо настало испитивање где су сад командир станице Витине, где је инспектор неки Јаки, где је тај полицајац, што си ти чекао, испитивали онако везане, и малтретирање било је бијење не питај. Значи за 23 убиства што се догодило у Витину као у српско време они су тукли мене да признам па да признам и питали шта, знао сам 90% албански да говорим оно сељачки, шта си чеко, шта ниси отишо и ти за Србију, јеси веровао да ће дође наше време, или оно, ово. И некако су други дан пустили сина мог, мада сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта раде за то време са сином, је ли туку дете? Јесу ли тукли дете?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Тукли су, тукли су, како нису тукли, било неко као дрвено корито, везивали га и тукли га, добро га тукли. Ми смо били само што чуо сам, били смо 12 заробљених тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда још неког ко је био?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Па слушај, људи то се разбежало, не знам људи по имена, везани очи не видиш али знам чуо сам овако и по причу, само сам знао једног Станимира из Ново Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Предрага Анђелковића?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Станимир био, они су два брата од стрица, оба два директора школе су били, по име ги не знам тачно, из Ново Село, један Станимир ли се презива, не знам како беше, заборавио сам људи, нема, време је прошло, не знам по име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предраг Анђелковић је био овде прошли пут и он каже да зна да сте ви били заробљени и браћа Дика и Тика.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, јесте. Шта је тај Предраг Анђелковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад могу да видим шта је он по занимању.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: По занимању да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А браћа Тика и Дика?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Е Тика и Дика, ето, не знам их ја по име, надимке, е сећам се њих двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Предраг Анђелковић каже да је радник, 1974.годиште, значи тад је имао 25 година.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Били смо пуно али везане очи и не знам, био је неки избеглица исто са нас, било је, значи неки су људи пуштени а нас шест су задржали седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам дана.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Драли су, ни не питај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваше дете? Је ли у тих шест и ваше дете?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Дете је пуштено моје другог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дете отишло кући?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Одвезли га у «Аскону» и тамо већ стигли су УЧК у село, истерали су мојег оца и мајку из села, сат време и он плачећи реко «Е тату убише Шиптари у Врбан», каже, «А ви идете, где ћете да идете, тату убише Шиптари тамо, ми се у Врбан налазимо» и ту су помогли председник општине, попови и католички и српски, некако ступили у везу са НАТО и НАТО није предузео па су они одвели у базу Бонстил, тамо су нам дали да једемо, ако можеш да једеш као убивено куче, како да кажем, да се изразим, не знам да се изразим. Поломљен све, значи седам дана и седам ноћи су велики, ја на моје тело нисам имо нигде бело, четири месеца на ноге и сад имам проблем са ногом десном и кичмом, на ноге нисам мого да одим и моја изјава, да не причам много више толко имам, то се сећам али који су, ако има предмет да се осуђени не подржавам их уопште. Знаш шта су ми нанели зла, уништили су ми имовину и мој отац што је два века, узели су девет хектара имање, три куће, механизацију комплет, воћњак ектар и по, све живо и не могу да говорим нешто да оптерећујем али ако има докази криво треба то да се тера даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доказе скупљамо ми сад насред суђења, још да нађемо људе.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Друго, ја се толико сећам, друго немам шта да причам, најбо сам у животу а нико ми ништа није помого уопште како сам избегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, ја то разумем да се ви придружујете кривичном гоњењу и да ћете тражити накнаду штете.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се прикључим јер немам, ја да сам имо, тужио бих, адвоката би узео у оно време кад сам дошо 2000. сам дошо у Лазаревац ту, 1999. сам дошо у Крагујевац био сам на ледини, на улицу, па су ме људи прихватили и једну зиму спавао сам на трупчићи на немалтерисану просторију велику, преживео сам као пас али да сам имо ја бих тужио и сад немам и сад живим врло тешко. Деца су ми подстанари, ја и жена, жена шећераш, срчани боленик и ја сам болестан, не може се, мала примања, нема. Да имам ја бих и у оно време тужио и теретио и тражио велико да ми, цабе, повуко се народ, повукла се војска, повукла милиција, ко ме терао мене да се ја вратим на своје имање у кућу, а седам српских кућа, сам сам крив. Фала богу жив сам, сад колко ће да буде жив али толко, немам шта друго да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам кога би ви тужили да сте могли?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Па ја бих тужио ове моје који су ме лично заробили и никог не заштићујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ова имена што сте нам прочитали?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, али не могу да тужим, немам услов, нећу, нека. Не могу да тужим немам пара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били они током бомбардовања припадници ОВК-а?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Били су, њих сам видео лично оног тренутка, били су и то су комшије, били су много њих то се зна, подразумева се, знају ови наши који су били командири доле и полицајци и генерали, како да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви били мобилисани?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Био сам мобилисан али сам био у резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За војску или за полицију?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: У полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Витина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Витини, а после кад су вас заробили јесу ли ови ваши комшије били у униформама или у цивилу?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо у том насељу Врбан јесу били у униформама?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Само ово да кажем, ја кад сам био у полицију некад ако сам неког приводио код судије или водио у затвор негде ја сам им леба куповао јер познавао сам људи тачно од раније који се као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, кад сте ви били у полицији ако сте били електричар?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Па ја сам био мобилисан госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, кад?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Е то не могу да ти кажем, био сам мобилисан од које године, ја сам био и у мирно време мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, значи ви сте и у мирно време били у полицији?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Па дабоме и то сам био мало дуже време, то има све у СУП-у у Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви овај догађај пријавили СУП-у Врање?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Знају, како, све се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте давали некад исказ?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Давао сам стопут и ја бих замолио тако сам био скоро у овај СУП доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Баш ови два брата су ме звали као сведока из Ново Село што су, овај СУП од железничке доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палата правде?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Улица како се зваше не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савска, Слободана Пенезића.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Савска, Савска. Ја сам исто код једне, малтретирање, не могу ово да поднесем. Прво немаш финансијски, немаш пара, видиш ја сам јутрос устао у пола пет, ухватио аутобус да дођем, 400,00 динара ме кошта мене аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви сад имате да чекате аутобус.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: 850,00 динара таксиста ми узео, ево имам рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: А ја живим стварно у ситуацији лошој и једно, друго онда много ми је непријатно кад се сетим ја на мој доживљај, за мене је то много негативна ствар. Значи много ми је непријатно, ја волим то да заборавим да се не сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја морам да вас питам још пар ствари. Прва ствар је да ли сте, ту сте ишли у Палату правде да дајете неки исказ везано за овај догађај или нешто друго?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не, док сам избегао, кад сам избегао долазили су и у Лазаревац кад сам био и инспектор испитивали од свуде и Ваљево и Лазаревац. Био сам у Крагујевац, у Крагујевац наши инспектори из Урошевца, из Гњилана, сви знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте давали у оном предмету у суду у Нишу који се водио против Хашима Тачија тад кад сте избегли јесте тад ту давали исказ?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не знам ја, једном су ме водили у Мердаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мердаре.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Ја исто, ја сам реко ја не могу, о свом трошку не могу доле да идем и прво здравствено и дошли су са џип у Лазаревцу станицу милиције тамо су се одавде из Београд са џип два момка и водили су ме доле у Мердаре, шта ја знам, али то је та прича што се сећам тренутно, ко и како ме и где ухватили то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам које сте повреде имали?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Повреде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Па имо сам нос овако ми био, глава разбијена, три ребра сломљена, нога засечена са моторку, повреде, иживљавање, убоди са нож, чупање нокти са шпицангли, скачеш у таван, повреде имо сам али прошло је, сад боли, трни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли код доктора неког?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Па ишо сам тад али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Било је прво проблем не може нико да ме пребаци у Крагујевац, ништа. Кад је већ прошло 15 дана мазали ме тамо са траве и са пасту од зубе и кожу од овце, од јагње, живео сам као, не знам како да ти кажем. 15 дана не може нико да пребаци мене из Витине кад ме довели из базе Бонстил до ово, не може да ме пребаци до Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас у Бонстилу прегледао лекар кад је видео?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, дошао је болничар, био је крупан, црнац је био лекар, чини ми се висок и била је нека као преводилац Македонка, мала, црна, сува женска у базу Бонстил па су ме ту прегледали, дали нам да једемо и сликали ме ту, пошли смо па у цип да ме возу за Витину, па ме опет вратише, па ми сликали ту оно, ово и прође то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће питања прво да вам поставља заменик тужиоца, а затим браниоци.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не чујем баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем питања ће сада прво да вам поставља заменик тужиоца ако има, а затим браниоци. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Имате ли случајно неку од тих слика?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Немам. Како слике да имам кад сам ја био недељу дана, слике, у њихов логор. Одакле слике, ко да слика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После кад сте избегли?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Немам ништа, нема. Које слике? Мислиш моје слике о мени о здравственом стању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте повређени.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Немам. Немам ништа. Имо сам један снимак у Крагујевац кад сам већ стигао већ сам на своје ноге, кад сам већ почео да ме воде онако и ишо на штап и ништа, три ребра прснуто било од млатење, нема ништа од тога. Сад ко зна где је то то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Описали сте нам ко вас је киднаповао то сте нам рекли.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли су то иста лица која су вас малтретирала?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не знам, везане очи су ми са траком изолир тамо и говорили су ми шиптарски лево, десно, шмојт и све терали ме главом у дубови прво, па су ме после гурнули у неку рупу као ров два метра па су пуцали да ме застрашују да бих признао ја за те догађаје, за та 23 убиства која они траже, као погинули њихови људи, а међутим, нисам могао ништа да признам оно што нисам урадио, ту зна се чим сам пао у њихове руке, кољи, ја сам рекао убиј ме одмах, кољи, шта хоћеш ради, оно што нисам урадио не могу да признам а ради шта хоћеш, готово је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам добро разумео, кажете моторцанглама су вам чупали нокте?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јесте шпицанглама да би признао који су тамо неки по имену били убијени, да ли ја знам и да признам ја о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да су вам и моторком, је ли то моторна тестера су вас засекли

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, ево нога да ме застрашују, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да оштећени показује тужиоцу место где је засечен моторном тестером.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Радиле су шта су хтели, могли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, ножевима су вас убадали?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Тренутно убод овако, овде у бутине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ рекао малопре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, да нам покаже, да нам објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам покаже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да нам објасни како и где?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Као убод овде овако, нема то флеке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да кажете тужиоцу где, значи тужилац вас пита где су вас убадали ножевима?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Овако позади, како везано овако, нема ту неки ожилци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, констатујем да кажете у десну бутину, је ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И десну и леву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у коју бутину?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Па позади овако, убоди били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обе бутине?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Обе, то млатење, то убада свашта и стискали, ово прошло видиш, али то је прошло време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме стискали?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Шпицангла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли вас тукли?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Тукли као коња у шталу кад не слуша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Батина, са пушку, са дрвља, са палице, са свашта, са ланац, ланац што се веже дрво у планину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја знам да је Вама то јако тешко, нама је важно д нам кажете?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Тукли су до несвести, можда не знам колико пута сам био онесвешћен, био у несвесту па ме расвесту, па опет ме воду код њихови старешине питају каже «ти Ђорђевићу нећеш да признаш ништа». Не могу ја да признам оно што нисам урадио, јер ја да сам урадио

нешто ја бих побегао пешке до Бујановац или где бих могао према Србији, не бих се враћао у село да живим тамо где сам живео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете код њиховог старешине?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Дабоме, имали су оне њихове старешине пуно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то није од ових које сте навели?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не знам ја, цабе, везане очи само чујем он каже «Ђорђевић фор, ајде говори», каже. Откуд знам ја, везане господине очи са изолир широку траку и капа, капут неки ту, једно време је била торба нека, после капу неки и везано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви знали тада колико сте дана били или сте то касније сазнали?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Знам ја колико сам био, зна и моја породица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, ја Вас питам, кажете онесвешћивали сте се, падали сте, били сте везани, јесте ли у то време знали колико је то тачно трајало или сте касније кад сте се?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Недељу дана, то је трајало од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви схватили да је то недељу дана, тад тамо или кад сте дошли па Вам кажу Ваши укућани то је недељу дана?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Тамо сам био код њих, који дан је био ја не знам, увече како су нас уфатили па све док нису ови дошли кад су интервенисали преко базе у Бонстил са њихове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте открили колико је то дана тамо ту док сте били, па чекате ево још један дан сам ту, још један дан или кад сте дошли?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Они кад су дошли јер овог малог после два дана су пустили и кад су они то па интервенисали, рекао сам малопре и попови и председник Општине и моја родбина и они су уишли јер лагали су да смо ми као заробљени у базу, у Косовску Каменицу, као да нисмо у селу Врбан него као да смо у Косовску Каменицу, а међутим ми у село Врбан, јер ја кад сам ишао вани да мокрим кроз изолир, овако како је било, воду им тражим да идем да вршим тоалет и кад сам ишао тамо ја сам приметио води ме преко неке греде, било је то нека дрвља и приметио сам керови ловачки. Ја тај терен сам познавао, ишао сам, имао сам другаре у лов, с којим сам ишао некад мешовито и Срби и Шиптари, ишли смо у лов, било је другарство, али време учини своје, створи ту ситуацију, значи и препознам ја видео сам овако, дижем главу и видео сам кера шареног и с колеге кад нема ових причамо кад смо могли у свесно стање, ово је само Врбан, Гушица тамо је имао један део, кажем ово мора да је Врбан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо тужилац шта још има да Вас пита. Изволите.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: То је тако било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања? Немају. Имате ли Ви још нешто да кажете?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Имам да кажем само бих замолио председника суда ко је главни и сви вас ако би могло ово да се овако заврши да не бих се ја више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не би малтретирали више?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Дабоме, не тражим оштећење, не тражим ништа, ја сам пропао што сам пропао, ако живим још неку годину, 54 године имам, нит се надам за пензију, нит се надам за ништа али молим бога само да имам још мало здравље и леба да имам да нисам без леба па видећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми колико су Ваши трошкови данас за долазак, колико сте рекли да сте те две карте и такси?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Имам рачун, 400,00 динара, 200,00 динара је аутобус у један правац, 400,00 динара и 850,00 динара, ево рачун само име није написао, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро не треба, оставићете то у Служби за помоћ и подршку сведоцима, значи ја имам евиденцију, колико су Вам карте у оба правца, једна карта је 400,00 динара?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: 200,00 у један правац, у оба правца је 400,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 400,00? Добро и овај такси 400,00 и да се вратите?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Такси 850,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 850,00 и 850,00 је ли тако то Вам је 1.700,00 и ових 400,00, 2.000,00 да ли Вам то подмирује трошкове, 2.000,00 динара да ли то подмирује Ваше трошкове?

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Подмирује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим оштећени тражи на име доласка у суд два пута по 200,00 динара на име аутобуске карте, као и по 850,00 динара за такси превоз о чему ће потврду да остави код Службе за помоћ и подршку сведоцима па му суд ДОСУЂУЈЕ 2.000,00 (двехиљаде) динара на терет буџетских средстава суда.

Оставићете ту потврду, ту у Служби за помоћ и подршку и они ће Вам обезбедити, позвати такси за повратак. Сада можете да идете. Хвала.

СВЕДОК ЖАРКО ЂОРЂЕВИЋ: Хвала, до виђења.

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Антић Станица, је ли тако? Изволите. Седите ако хоћете, можете да седите. Ми смо Вас данас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања које би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ово је упозорење које се даје свим сведоцима и оштећенима који ће овде да буду саслушани и затим Ви нама треба да дате Ваше личне податке. Значи, рећићете нам прво како Вам се зове отац?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Антић Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јован? Антић Јован, је ли тако? Година Вашег рођења?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Мог рођења? 12.10.1965. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште сада је у Обреновцу?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: У Обреновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ваше занимање?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Не радим, домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Домаћица? Добро. Ја ћу Вам прочитати имена људи против којих водимо поступак овде па ћете ми рећи да ли Вам је неко од тих имена познат – Ајдари Фазлија, Алија Реџепа, Шаћир Шаири, Муслију Шефкет, Алија Садик, Алија Идриз, Нухију Шемси, Халими Рамадан? Не. Добро. И сада ћу да Вас замолим, ту имате испред Вас текст заклетве па га прочитајте наглас. Не морате да устајете, само прочитајте гласно.

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Упозорена, опоменута, након што је положила заклетву, исказује:

Ваш отац, према подацима које имам овде, заправо до којих је суд дошао је 13.07. убијен, је ли тако?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу на ливади?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: На ливади косио сено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док је косио сено? Хоћете да нам кажете шта се десило, где сте Ви живели, шта је било у то доба?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Па ми немамо очевице, нити сам ја очевидац, ја сам за то време била у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тад нисте живели у Гњилану?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Нисам била доле пошто сам ја била повређена у бомбардовању, због ситуације дошла сам у Београд, због лечења. Мајка је била кући, она сада није могла да дође због природе болести. Ја немам очевице, осим овога што нам је достављао КФОР, можда ви то имате код вас, нити смо ми очевици, нити знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема очевидаца? Да ли је он сам отишао да ради?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Не, отишао је са братанцем његовим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био братанац кад се све то десило?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Заједно су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно су били? Како се он зове?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Стоји вам овде све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А братанац?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Они су погинули 13. јула у 11 сати ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Братанац и Антић?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Живко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живко? Колико је ко имао од њих двојице година?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Он је имао 41 годину, отац 71.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је пронашао тела?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Па то, пошто је било лето, људи су радили у пољу, околина гробља, то се ту дешавало, чули су пуцње и претпостављали су да се то пуца код њих, али нико није могао да изађе, нити је смео да изађе да види, јер свако ко изађе не зна да ли ће преживети, то се село само скупило, тако причају после тога, скупило се цело село, отишли су тамо да их узму. У међувремену, донешена су била колица, вероватно су планирали обојицу на колица да однесу одатле да их склоне. Е, онда је КФОР дошао, у међувремену село је дошло у кола, довели су их кући, сахрањени су на гробљу и сутрадан је КФОР почео да обилази село које је било пријављено као нема ту Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту је заправо било Срба?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми повреде. Ви нисте видели претпостављам али сте чули да су све повреде биле од ватреног оружја или не?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на једном и на другом телу?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Да, да, код мог оца су била два метка у овом пределу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам који да би се то снимило.

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Снимамо ово што причате, па значи не можете да показујете рукама, него морате да кажете имао је две повреде, је ли тако, две ране од ватреног оружја у пределу?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: У пределу грудног коша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грудног коша, а значи брат од стрица?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: А брат од стрица он је био цео изрешетан, као да си ишао овако пиштољем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По целом телу?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још који су, је ли Ваш брат од стрица тада имао жену, имао породицу?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Да, да, имао је жену и двоје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били тамо или у Србији?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Не, не ту су били кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је његова жена, значи њено име да бисмо могли овде да сравнимо то са нашим подацима?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Она је Антић Ратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антић?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Ратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратка? И где она сад живи?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Она је још увек доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још увек је тамо?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Деца студирају, у школу, она ради у школи као чистачица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта имате то од података то што сте нам донели?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: То што нам је КФОР само доставио и Црквени одбор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо ли то да видимо, јер ми овде дакле немамо ништа, осим неке.

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Ја мислим пошто сте ви у сарадњи можда имате ви то али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово што постоји сад ћу ја да погледам шта тачно има овде у предмету.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да оштећена предаје потврду коју је 30.08.1999. године у Гњилану издао парох.

Је ли тако, како се ово зове, парох је ли тако, али име не могу да прочитам.

Затим, потврду, другу страну да је убијен њен отац и превод ове потврде и то све у фотокопији.

Да ли ово нама можете да оставите за предмет?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Ако може то да се исфотокопира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да фотокопирамо?

Па СЕ НАЛАЖЕ стручној служби суда да фотокопира ова документа како би се исти здружили спису.

И онда ћемо да погледате браниоци, тужиоче, да видимо шта коме од тога треба.

Реците ми да ли имате сазнања или сте касније можда чули ко је то урадио и да ли имате сазнања да се?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Не, не знам ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу и да ли имате одштетни захтев?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Па било би лепо да се то открије и ко је и зашто, јер мој отац никад никог није увредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваш брат од стрица да ли је можда био војно ангажован или ангажован у полицији током бомбардовања или пре бомбардовања?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Јесте, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Ја тачно не могу да се сетим али чини ми се да је било нешто пре бомбардовања, нисам баш сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији или у војсци?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: У полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији, резервни састав полиције?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Резервни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Само које је то место и од кад су њени родитељи живели у том месту и колико је то далеко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Понош.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико је то далеко од Гњилана?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: 10 километара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само мало гласније?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: 10 километара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према где?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Према Приштини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према Приштини? Добро, немам више питања. Је л' живе осим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, снаја, брат од стрица живи тамо, је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било с мајком Вашом?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Мајка је имала мождани удар после тога и дошли смо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је мајка овде да није могла данас да дође због болести. Браниоци изволите. Добро. Рећићу Вам да ми овде судимо још неким другим особама у једном раздвојеном предмету за догађај тада у то исто време па ћу Вам прочитати и та имена. Да ли су Вам можда позната – Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон и Фазлију Бурим?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли још неко питање има? Не. Имате Ви још нешто да кажете? Рећићете ми колико су Ваши трошкови за данашњи долазак? Како сте дошли?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Дошла сам колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Обреновца до овде колико је то пара? Шта каже муж?

СВЕДОК СТАНИЦА АНТИЋ: Не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример 600,00 динара ако ја добро рачунам? Може 600,00 динара?

Сведок трошкове тражи на име доласка аутомобилом од Обреновца и натраг **па му суд ДОСУЂУЈЕ 600,00 (шестотина) динара.**

Имамо карту да кошта 440,00 динара, али ја мислим да је гориво мало више и да је то отприлике толико а можда и више, не знам. Да ли то подмирује Ваше трошкове?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се ИСПЛАТИ 600,00 (шест стотина) динара на терет буџетских средстава суда.

Ти трошкови ће Вам бити исплаћени овде на руке у Служби за помоћ и подршку сведоцима и тамо ћете да предате ова документа која сте нама дали да бисмо то фотокопирали. Ето тако сада можете да идете. Ево ја Вам враћам ово па ћемо то да фотокопирамо. Ако имате оригинале дајте да копирамо од оригинала.

И сада молим вас позовите Јацић Драган.

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Јацић Драган?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Долазите из Гроцке, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања које би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење које се даје свим сведоцима и свим оштећенима које саслушавамо у судском поступку. Затим ћете Ви сада нама да кажете Ваше личне податке, како се зове Ваш отац и годину Вашег рођења?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Јацић Драган, долазим из Гроцке, отац Јацић Коста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кажите ми када и где сте рођени?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: 12.10.1972. године у Витини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваше занимање које је?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Машинбравар сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кажите ми још да ли, тамо сте добили на позиву једно име Ајдари Фазлија, да ли Вам је то име познато?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова имена Алија Реџеџи, затим Шаћир Шаћири, Муслију Шефкет, Алија Садик, Алија Идриз, Мемеши Агуш, Хајдари Фатон, Нухију Шемсија, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Халими Рамадан, Хадари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон и Фазлију Бурим, јесу ли Вам та имена позната можда?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: По имену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре него што почнемо да причамо о томе шта се догодило у Гњилану 1999. године, ја Вас молим да прочитате текст заклетве који је ту испред Вас.

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, можете да наставите да седите.

Да констатујемо да је сведок упозорен, опоменут, несродан, никог од оптужених по имену не познаје, након што је положио заклетву, исказује:

Кажите ми Ви сте живели у Витини, је ли тако и остали тамо после бомбардовања и ми имамо неки податак да сте Ви рањени?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Не, нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Ваш отац?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Ваш? Кажите ми шта се то десило и кад?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Па отац је био кући, да кренемо испочетка, 12. јула, то је седмог, прво су их напали сад маскирани, не знам ко је био, он и мајка су били кући, онда су их тукли, претили су им да напусте, они нису напустили огњиште, ту смо живели у том делу где су живели сви Албанци, значи једини је остао кући мој отац и мајка, у тој породичној кући. Онда су врђили притисак на њих, тражили су, имали смо кафић један па су тражили кључеве од тог кафића да би могли да раде, немам појма шта и како. Мој отац, пошто смо ми ту кажем живели у окружењу сви Албанци, нисмо имали никад никаквих проблема са никим, живели смо скромно, радили смо у фирми ја и отац и сестре и мајка, сматрали смо да нисмо имали никаквих проблема, ништа нисмо урадили за време бомбардовања и онда је ишли смо на то, нисмо, да нисмо хтели да напустимо једноставно отац, мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећете да идете из своје куће, немате где.

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Значи, нисмо имали где, остали су они родитељи, значи после 17.07. је отац у 19:30 часова нападнут је ватреним оружјем на кућном прагу, значи погођен је у пределу стомака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пределу стомака?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: И пао је ту на кућном прагу, значи био је рафална паљба, имало је тамо на вратима где је погођено све како је и одатле је пребачен, дошао је хеликоптер КФОР-а, значи спустио се ту близу нашег имања и био је пребачен у базу «Бонстил». Значи, мајка је остала ту тренутно још пар дана али није било кући него је војници КФОР-

а су евакуисали због њене безбедности у комшилук и након тога, сутрадан је мајка тражила нон стоп и ишла код војнике КФОР-а плакала да оде да види шта је с њим. Рекли су јој да је све добро, да је све у реду да је он у бази «Сојево», тад је била пољска болница «Сојево», сада је «Бонстил», у почетку је било «Сојево», пољска болница. Значи, он је тад ту био и након извесног времена кад мајка није могла да издржи више, мало знате тукли су је много пре тога, 12, значи недељу дана пре тога су их тукли физички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту у кући?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Кући, и њега и њу, и није била жена више у здравственом стању и онда су је комшије испратили неким, они кола која су ишла за Србију, у Бујановцу сам и ја сачекао и онда је дошла, кажем вам на то лечење смо је водили свуда да би она остала нормална жена и са оцем нисмо имали никакве информације. После чуо сам са ове комшије које су били доле, телефони нису радили, сваки дан сам био на прелазу Бујановац-Врање и сваки ко је долазио из Витине из тог места, питао сам јесте ли чули неку информацију шта, како, где, како. Нико ништа није причао док нисмо добили онда оне информације да је сахрањен, наводно да је сахрањен, добили смо папир додуше из Приштине да је 29-ог пребачен у приштинску болницу, онај папир неки Тафи доктор, имам то кући, нисам добио да је примљен у Приштину на лечење и сахрањен је у Приштини под НН, на православном гробљу Драгодар, ту је сахрањен и путем ДНК анализе смо 2003. године преузели и сахранили га у Гроцкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте Ви били кад се то десило Вашим родитељима кад сте их тукли и кад су онда пуцали на вашег оца?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Ја сам, тад смо ми избегли и онда смо били у Бујановцу, у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте били у Бујановцу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су сами били тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Они су, мајка и отац, остали сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су они тад имали година?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Па отац ми је '43. годиште а мајка '45. онда је то рачунајте сад мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мајка је имала 50, отац 50 и нешто.

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Значи то пре 11 година тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми да ли мајка када Вам је причала да ли је она неке од ових људи који су дошли тукли, да ли је она њих препознала или Вам је описивала можда како изгледају?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Па није, мајка није никог препознала, што се тиче оно кад су их тукли није препознала никог јер су сви имали оне чарапе на глави и то кад су их тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били у униформама или у цивилу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Били су у цивилу кад су их тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само су им претили да напусте Косово и ништа друго?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Тад су их тукли да, и рекли су им да се не задржавају, да напусте кућу. То је било 12.07. а 17.07. је рањен, и онда тај, мајка није препознала никог јер он је пао, отац је ту у дворишту, почео је да крвари, био је у свесном стању, онда за пар минута каже мајка напунило пуно двориште, што војника КФОР-а кад су чули пуцњаву, што комшилук, значи, било је каже за пар минута двориште пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај који је пуцао? Да ли је она видела јел он пуцао?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Па није могла да види, он је био иза, имали смо кућу породичну, имали смо кафић један испред куће, поред, друга кућа исто двориште, е он је био иза, само је чула кад је рекао стој, тако нешто и рекао јој по имену нешто и ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скривен, јел тако био?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Да, није могло да се види, јер то је кукуруз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видела ни о ком се броју људи ради? Један или више?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Не, није могла да види јер ту је кукуруз, башта, породична кућа, како да Вам кажем, живели смо од тога села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога више није видела Вашег оца?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Никакве информације нисмо имали, никакве. Имали смо неку информацију да је доктор после пар дана је рањен, доктор Трајче Чокли један доктор, то је како да Вам кажем, ветеринар који је био у том да га је видео оца, и да је отац наводно питао да ли ми је жена жива и здрава и шта је с кућом? И онда никакве информације више нисмо имали после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све док нисте урадили ДНК и преузели тело?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли имате одштетни захтев и да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Придружујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И одштетни захтев то ћете евентуално ако сад не знате, да размислите о томе. Да ли има питања? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да ли је мајка причала како и чиме су их тукли 12. јуна?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Па тукли су их тад како да Вам кажем, моткама, имали су сви неке палице у руке, неке мотке, отац је имао фластер и на неколико места му је била глава поцепана, значи, имао је

трагове по глави, и мајка, мајка кад је дошла она је сва била у модрицама жена, значи после 12, после 15 дана она је била сва у модрицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци? Не? Нема питања. Имате Ви још нешто да кажете?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Па немамо ништа сад, шта да Вам кажемо? После 11 година, мало је ово ипак стрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо никакву, да, да размишљате о томе.

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Да Вам кажем, опет причали смо много тога, разумете? Ишли смо, трагали смо све и онда разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте продали све што имате на Косову или ништа?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Па нисмо продали, нешто смо продали, пошто смо подстанари морали смо од нечега да живимо, ја, мајка и две сестре сам имао са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, имате ли можда код себе овде или код куће документацију када Вам је предато тело?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Имам, али нисам понео, имам онај доктор који је потписао обдукцијски налаз, тај Тафи неки који је био на преузимање. Имам све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате све то, све што имате ја бих Вас молила да ми пошаљете, овде ћете да добијете у служби за помоћ и подршку сведоцима те податке како да пошаљете и тако, ми имамо Ваш телефон.

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви већ знате овде телефон суда, тако да то је то што морам да Вас замолим. Кажите ми колики су Ваши трошкови данас за долазак у суд?

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Ја радим као физички радник, дошао сам, замолио сам госпођу да ме доведе аутом, сад није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико је то? Значи, трошкови тог горива.

СВЕДОК ДРАГАН ЈАЦИЋ: Па из Гроцке сам дошао, 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.000,00 динара, добро.

Сведок на име доласка у суд трошкове тражи у износу од 1.000,00 динара,

Па му суд досуђује 1.000,00 динара, који ће се сведоку исплатити на руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада можете да идете, то је било то и молим Вас да позовете Станковић Драгана.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Станковић Драган јел тако? Изволите седите, ако Вам је zgodније. Реците ми Ваше податке. Име Вашег оца?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Станковић Борислав. Јел податке овде у Врчину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само име Вашег оца, затим када сте рођени? Годину Вашег рођења.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: 1983.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: У Ново Брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада живите у Врчину. Које је Ваше занимање?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Пекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пекар, добро. И сад ја морам да Вам прочитам нека имена, рећи ћете ми да ли знате? Ајдари Фазлија, Алија Реџеп, Шаћири Шаћир, Муслију Шефкет, Садик Алија, Алија Идриз, Меммиши Агуш, Фатон Хајдари, затим Нухиу Шемси, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Халими Рамадан, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон и Фазлиу Бурим.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате. Не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И још, оно што морате пре него што почнете да дајете исказ, то је да прочитате ту заклетву која је испред Вас наглас и да тако положите заклетву. Немојте да устајете, само ћете

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, одморите се, да све ово ја унесем у записник.

Са подацима које је дао, упозорен, опоменут, не познаје лица која су наведена у оптужници, након што су му прочитана имена, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам прво да Вас питам. Станковић Драгица, да ли је то Ваша мајка?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли познајете Станковић Драгицу која такође по нашим подацима има сина који се зове Станковић Драган из истог су места као и Ви? Тамо на Косову.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Кажите ми онда где сте Ви рођени? Где сте живели? Шта се догодило? Да ли знате шта се догодило тамо дакле, после бомбардовања, то је тај период о коме ми овде расправљамо.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Значи, да кажем кад сам рођен и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кад сте рођени, него шта Ви знате шта се догађало. Ви сте били у Новом Брду јел тако? Да ли се Вама нешто догодило или неком од Вама блиских лица? Вашим родитељима?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па нисмо ништа, ја сам био заробљен, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте били заробљени?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па 99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Не знам још датум који је али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања или пре? После бомбардовања или током бомбардовања?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: После, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: После, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате отприлике када мислим, непосредно пошто се завршило бомбардовање, касније, у јесен?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па кад се завршило, тад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колко дана сте били заробљени?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Био сам цео дан, значи од јутра до мрака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нам кажите, како се то десило?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па они су упали у кућу разумеш, ја спавао лепо, отац ми значи оно чуо био знаш, дежурао оно разумеш, и они су упали да виде и онда су мене знаш привели. Мене и комшију тог Станковић овај, Станковић, Станко Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Стојановић.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Био је он, њега су, обесили су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па ту у његову кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У његовој кући?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Комшија ми је значи, и он био заробљен и брат од стрица ми био Станковић Небојша исто и он заробљен. Ја и он смо се изборили некако да побегнемо и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Станковић Небојшом?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па он исто жив је, он у Пожаревац живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се све десило у Вашој кући у Новом Брду?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да, место Клобукар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Клобукар. Колико је то, то је посебна општина Ново Брдо јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су Вас одвели кад су Вас заробили?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па одвели су нас у шиптарско село, једно на брду у шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: И ту су нас држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате како се зове то село?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Ишљамци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Ишљамци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишљамци?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су Вас тамо сместили у?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па у шуму су нас оно држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А држали Вас у шуми?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да, да, и тукли су нас и

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел су Вас заробили цивили или војници?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Цивили, па шта сам ја имао 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви, него ти који су Вас заробили.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: А па у цивилу сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они сви били у цивилу?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто млади као Ви или старији?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Старији, старији. Нисмо их ни познавали, значи из тог села нису ти Шиптари него су други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су Вас водили или су Вас возили?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Водили су нас, водили су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел су вас везали?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Нису нас везали, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него овако? Јел су били са оружјем?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Јесу, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су имали од оружја?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Имали су оружје, аутоматско, полуаутоматско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су тражили нешто кад су вас заробили?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Тражили су нам оружје да им нађемо, да им донесемо, као бићемо ослобођени. Ми нисмо имали одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш отац није заробљен тад?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Није, није заробљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је он био?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па исто је био доле на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, мислим нису га том приликом нашли или једноставно су одлучили да Вас заробе а не њега?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па нашли су нас у кућу. А он је био шта да кажем, он је чувао знаш, он дежура ово, оно, разумеш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је дежурао?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па ту код куће разумеш и он их је видео разумеш, и није смео прићи, јер би био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вас су заробили у Вашој кући. Ваш отац није био ту у кући, него је био на стражи.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Није био, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је са Вама био у кући?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па тај комшија и овај брат од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сву тројицу су вас заробили?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Сва тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вас тукли?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Шта су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вас тукли?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па јесу, тукли су нас у шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су вам претресали кућу?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нису нашли оружје?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па нису нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неке повреде?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па оно, мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте разговарали с њима то да дате оружје?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Како кажеш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, како сте разговарали са њима? На ком језику?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па на српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су говорили српски?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да, да, на српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте, значи у колико сати се то десило?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па ујутру око 5, пола пет, пет тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су вас пустили?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па увече око 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су вам рекли кад су вас пустили? Сад сте слободни, или иди донеси оружје или шта?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па рекли су нам као да смо слободни, ово-оно. Овог комшију су обесили у својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате да су га управо они обесили у његовој кући?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па видели смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте гледали Ви то?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај комшија није имао никог од сродника?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Шта није имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао сроднике?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Није имао, имао је сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел сте Ви имали такве повреде да идете код лекара?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па нисам био код лекара, после смо прешли у српско село једно друго да живимо, где је народ био тамо, где је цело село остало. Ту смо живели можда једно месец дана остали, са мајком, оцем, сестром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви били уопште у неком објекту заробљени? Да су Вас водили у неку школу или?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућу, или тако или само ту у шуми?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Само у шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи у цивили?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да, у цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које не познајете од раније?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули можда од тог Вашег комшије који је обешен пре тога да је, да он познаје неке људе од раније од тих који су Вас ту тукли?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су Вас исти људи заробили и тамо држали у шуми?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па било је једно 15 сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу, што значи да ли Ви сматрате да неко треба да одговара за то што се Вама десило и да ли имате одштетни захтев?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Ма не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је разлог, зашто су обесили комшију?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па они су њега пуштили да му донесе пушку и он није нашао пушку ово-оно и обесили га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У његовој кући или у Вашој кући?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: У његовој кући што је зидао нову, правио је и ту га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел су Вас терали да то гледате или?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Не, не, нису нас терали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сте Ви то видели?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па чули смо значи оно, нисмо видели, него смо чули дреку, ово-оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то, опишите нам то. Шта сте Ви то чули? Како мислите дреку?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је породица тог комшије била?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па има он жену и четири сина, али они су били у друго село и тај син му био на стражи исто као мој отац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, дреку.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Ми смо чули дреку тог комшије дреку?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да, да, значи, нисмо видели, ал смо чули дреку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте разумели нешто шта је рекао или?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, да ли је молио да га пусте?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па, молио је, викао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вас питам.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Отимо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се вратили увече, јел се онда видели комшију обешеног?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Не, нисам ни смео ићи тамо, пошто су ме били пустили и ја сам отишао одмах у друго село а буразера су пустили пре мене, тог од стрица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли браниоци имају питања? Не? Имате ли Ви још нешто да кажете?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па немам ништа да кажем, само да ме не малтретирају по овим судовима, ово-оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд Вас не малтретира. Ситуација Вам је оваква.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па добро, да ме не зовете због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ситуација Вам је оваква. Суд је добио оптужницу да суди неким људима. У тој оптужници наведена су имена, једно од тих имена је Ваше. Ми смо се грдно, ми, намалтретирали док смо нашли

податке о Вама да бисмо Вас могли да позовемо и да чујемо шта се Вама десило.

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, суд поступа по оптужници која је поднета против оних људи које сам Вам прочитала на почетку и због тога проверава шта се Вама десило, кад, какав је Ваш став о томе, немојте, овај, да се ништа секирате. Реците ми колики су Ваши трошкови за долазак од Врчина до суда и натраг?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: Па не знам, 500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 500,00 динара. Како сте дошли?

СВЕДОК ДРАГАН СТАНКОВИЋ: За гориво. Па колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок на име трошкова за данашњи долазак тражи 500,00 динара,

Па му суд досуђује 500,00 динара, колико износе трошкови горива за превоз аутомобилом од Врчина до Београда и натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада можете да идете. Довиђења. Биће Вам ту исплаћени трошкови. До виђења. На овај начин завршили смо са оштећенима који су били предвиђени за данас. Браниоци су се прошли пут на претресу у смислу чл. 335 изјаснили односно дали изјаве о томе на који начин ћемо, односно да ли ћемо истражном судији да поверимо да предузме одређене радње и саслуша сва ова остала лица од којих нам неки које смо данас саслушавали кажу да их малтретирамо, и тако. Шта каже тужилац? Тужилац је прошли пут био затечен па је рекао да ће то накнадно и писмено па се то све није десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е овако судија, овако ја мислим. Овај, обавезује нас неко начело непосредности. Мени се чини да је страшно важно да се ово веће увери, не само читајући, него и да види ове људе којима се зло догодило. Плашим се да то ако се ради путем истражног судије, да то начело непосредности не би било испоштовано. А с друге стране, мислим да би било велико малтретирање да ако суд процени да је то поново потребно да се ови људи поново позивају, зато из тог разлога ја предлажем да се ови људи саслушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, Ви дајете изјаву да сматрате да нема потребе да се истражном судији поверавају ове радње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо се сада повући на неких 5 минута да одлучимо о овоме. Молим вас да сачекате овде.

За овим је суд донео

РЕШЕЊЕ

ПОВЕРАВА СЕ истражном судији предузимање из истражних радњи саслушање оштећених и сведока који су побројани у оптужници Ктрз.бр.16/08 од 11.8.2009.године под тач. I и то на страни бр. 6, испод текста најмање 79 лица сурово мучено до смрти и убијено, затим на страни 8, најмање 35 лица се и данас воде као нестала јер се њихова судбина не зна и то и на страни 9, иза текста – најмање 153 лица противправно лишено слободе, мучено а затим пуштено и то осим сведока Марковић Славице, Младеновић Ненада, Стевановић Предрага, Ристић Драгана, Ристић Дејана, Арсић Ивана, Симоновић Срђана, Лазић Гроздане, Павић Јорданке, сведока «А1», «А2», «А5», «А3», «А4», «Б2», «Б1», «Ц1» и «Ц2», као и сведока Васић Драгише, Васић Зорице, Анђелковић Предрага, Антић Сунчице, Антић Радојке, Анастасов Зорана, Арсић Велимира, Антић Светозара, Антић Бранимира, Арсић Славице, Арсић Бисерке, и данас саслушаних сведока Антић Станице, Јацић Драгана, Станковић Драгана, Ђорђевић Жарка и Методијевић Добривоја, обзиром да су исти саслушани пред овим већем.

НАЛАЖЕ СЕ истражном судији да од ових оштећених и сведока затражи документацију уколико они поседују и да је здружи списима, да сведоке прецизно испита о опису лица уколико говоре о особама које су их мучиле, киднаповале или су их видели и да им увек када се изјашњавају о некоме кога су видели од припадника ОВК покаже фото албум, али без назначивања да се ради о фото албуму припадника ОВК, као и да се свим сведоцима предоче имена из оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко образложење. Господо, суд сматра да начело непосредности није повређено и да је потпуно депласирано да говорите о томе, обзиром да су имена ових свих оштећених и сведока, како ових које је суд саслушао, као и ових који су упућени истражном судији, само побројани у оптужници без да су икада они предложени да се саслушају као оштећени и сведоци, без да су дати било какви подаци о ономе што се њима догодило, већ се они само налазе на списку, тако да је суд заправо сам пронашао неки контакт са тим људима, адресе, и затим сам суд одредио да се сви они у овом поступку саслушају. Стога, обзиром да је извођење ових радњи уопште саслушање ових људи одређено по службеној дужности а не на предлог тужиоца, за сада је било каква аргументација о томе да је начело непосредности повређено или пак да ће

ти људи бити доведени у неки тежи положај због тога што ће бити саслушани пред истражним судијом, за сада је депласирано говорити о томе. Ми ћемо се видети у оној фази када све то буде готово и када тужилац буде као и ви добио записнике о испитивању тих сведока а за сада ће само господин Бојан Ресавац, господин, ја мислим Константиновић, да се изјасне да ли ћете ви за онај други предмет тражити транскрипте са данашњег саслушања да бисмо то на време могли да дамо преводиоцима. Ако ћете тако нешто тражити, немојте се онда изјашњавати, ви то морате у својству бранилаца у оном предмету да дате писмено, то би било фер због тога да тамо не би одуговлачили поступак. Значи, о томе ћете размислити и даћете те предлоге писмено.

Довршено у 11,30

Записничар

Председник већа-судија